

ABSZTRAKT

A disszertáció tárgya a memoárirodalom, különös tekintettel Cléry és Madame Campan emlékiratainak vizsgálata, akik közvetlen szemtanúi voltak a francia forradalom eseményeinek. A kutatómunka részletesen elemzi a mémoires műfajának fejlődését, kezdve annak történelmi műfajként való megjelenésével, majd a XVI. századtól az irodalmi területre történő fokozatos áthelyeződésig követve az irányvonalakat. Az elemzés kiemelten foglalkozik két, a szélesebb közönség által kevésbé ismert alkotással: Cléry naplójával (Journal), valamint Madame Campan Mémoires-jával. Klasszikus irodalomtudományi kérdések mentén vizsgáljuk, hogy milyen céllal és kinek íródott e két mű, továbbá feltárjuk azok retorikai és etikai dimenzióit. A kutatás rámutat arra, hogy míg Madame Campan emlékiratai gyorsan elterjedtek az olvasók körében, addig Cléry visszaemlékezései háttérbe szorultak, hitelességük olykor vitatottá vált. A dolgozat célja e művek helyének újbóli meghatározása, valamint magyarázat keresése arra, miért merülnek feledésbe vagy értékelődnek alul bizonyos emlékiratok az utókor szemében. A disszertáció emellett rávilágít a kutatásban felmerülő módszertani kihívásokra, a tények ellenőrzésének fontosságára és a kortárs tanúvallomásokban rejlő ellentmondásokra. A jelen dolgozat új megközelítéseket kínál az emlékiratírás elemzésére, egy olyan műfajra, ami az irodalom és történelem határán mozog, valamint arra próbál választ nyújtani, hogy miként segít az adott műfaj történelmi események bemutatásában és értelmezésében.